

عنوان مقاله:

عوامل موثر بر بقای افراد مبتلا به انفارکتوس حاد میوکارد بستری در بخش مراقبت ویژه قلبی مرکز آموزشی درمانی شهید صیاد شیرازی دانشگاه علوم پزشکی گلستان در یک دوره ۵ ساله (۱۳۹۲-۱۳۹۷)

محل انتشار:

فصلنامه پرستاری قلب و عروق، دوره ۱۰، شماره ۱ (سال: ۱۳۹۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۹

نویسندگان:

شهره کلاگری - Nursing Research Center, School of Nursing and Midwifery, Golestan University of Medical Sciences

مهدی زاهدی - Ischemic Disorders Research Center, PhD, Cardiovascular Fellowship, Adult Cardiovascular Intervention Measures, Golestan University of Medical Sciences

عاصمه ایزدپناه - Ischemic Disorders Research Center, Golestan University of Medical Sciences

باقر پهلوان زاده - Department of Public Health, School of Health. Environmental Pollutants Research Center, Abadan University of Medical Sciences

خلاصه مقاله:

خلاصه هدف. این مطالعه با هدف تعیین عوامل موثر بر بقای افراد مبتلا به انفارکتوس حاد میوکارد بستری در بخش مراقبت ویژه قلبی مرکز آموزشی درمانی شهید صیاد شیرازی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی گلستان در یک دوره ۵ ساله (۱۳۹۲-۱۳۹۷) انجام شد. زمینه. ثبت داده های بیماران بهبود یافته یا فوت شده از زمان پذیرش و بستری در بخش مراقبت ویژه اطلاعات درستی را در اختیار محققان قرار می دهد تا با شناخت عوامل موثر بر بقا بتوانند بر دستورالعمل های پیشگیری و درمان تمرکز بیشتری کنند. روش کار. مطالعه حاضر از نوع کوهورت گذشته نگر بود که در آن، داده های پرونده ۲۷۷ فرد با تشخیص انفارکتوس حاد میوکارد بستری در بخش مراقبت ویژه قلبی مرکز آموزشی درمانی شهید صیاد شیرازی در طی دوره ۵ ساله (۱۳۹۲-۱۳۹۷) بررسی شد. روش نمونه گیری به صورت سرشماری و معیارهای ورود شامل تشخیص انفارکتوس حاد میوکارد بر اساس گزارش متخصص قلب، سابقه بیماری، و وجود علائم در نوار الکتروکاردیوگرام و آزمایشات آنزیمی قلب بود. ابزار گردآوری داده ها چک لیست حاوی اطلاعات بالینی، پارامترهای آزمایشگاهی، و اطلاعات جمعیت شناختی بود. پس از وارد کردن داده ها در نرم افزار SPSS-۱۶، از آمار توصیفی و استنباطی برای بررسی داده ها استفاده شد. یافته ها. بر اساس یافته ها، ۶۷/۵ درصد نمونه ها (۱۸۷ نفر) مرد بودند. میانگین سن افراد فوت شده بیشتر از افراد بهبود یافته بود، و این تفاوت، از نظر آماری معنی دار بود ($P=0/002$). میانگین میزان کلسترول ($P=0/015$) و قند خون ($P=0/033$) افراد فوت شده به طور معنی داری بیشتر از افراد بهبود یافته بود. همچنین، میانگین میزان هموگلوبین ($P=0/002$) و گلبول قرمز ($P=0/047$) در افراد بهبود یافته و فوت شده تفاوت معنی دار آماری را نشان داد. افرادی که مواد مخدر، سیگار و قلیان مصرف نمی کردند و همچنین بیماری زمینه ای نداشتند، احتمال بقای بیشتری در مقایسه با افرادی که دارای سابقه اعتیاد و بیماری زمینه ای بودند، داشتند ($P=0/029$ و $P=0/004$). همچنین، نمودار بقا نشان داد که ۵۰ درصد بیماران حداقل تا روز ۱۱ بستری زنده بودند (میان زمان بقا، ۱۱ روز). نتیجه گیری: شناخت عوامل موثر بر میزان بقای بیماران پس از انفارکتوس حاد میوکارد می تواند محور برنامه های پیشگیری و غربالگری گروه های پرخطر افراد مبتلا به انفارکتوس حاد قلبی قرار گیرد؛ بر همین اساس، افزایش بقای افراد مبتلا به انفارکتوس حاد میوکارد نیاز به اقدام همه جانبه تصمیم گیرندگان حوزه سلامت در سطوح پیشگیری دارد.

کلمات کلیدی:

Myocardial infarction (MI) patients, Survival, انفارکتوس حاد میوکارد، بقا، عوامل موثر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1936663>

